

Arrest

nr. 348 751 van 22 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart “*de nationaliteit van Palestina*” te hebben, op 1 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 april 2026.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)*” van 20 november 2025, genomen door de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

2. De beslissingstermijn voorzien in artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet betreft een termijn van orde. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd voorziet de Vreemdelingenwet geen sanctie

indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan die niet redelijk wordt geacht, wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3. Het verzoekschrift betwist de actualiteit van de beschermingsstatus in Griekenland. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker op 19 september 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland en er tevens verblijfsdocumenten verkreeg als statushouder geldig tot 18 september 2026. Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument geldig tot 8 januari 2029 (Documenten, stuk 5, nr. 9-10; Landeninformatie, stuk 6, nr. 1, "Eurodac Marked Record"). Verzoeker betwist dit niet (DVZ-dossier, stuk 7, "Bijkomende vragen M-status Griekenland"; NPO, p. 5-6).

4. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

5. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- "in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",
- "Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",
- "Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen

- "alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";
- "Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";
- "Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat "alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie".

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

6. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstreckte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met bronnen aangereikt door de partijen zoals informatie van UNHCR en HRW, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

7. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de bestreden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

8. Verzoeker maakt in zijn verzoekschrift geen gewag van een bijzondere kwetsbaarheid. Aldus blijven de volgende motieven van de bestreden beslissing gehandhaafd:

“U verklaarde dat u problemen heeft aan uw borst en daarvoor heden medicatie neemt (CGVS, p. 15, 16). Ook uw broer stelde dat hij ademhalingsproblemen heeft, alsook problemen aan zijn knie waarvoor hij heden nog pijnstilling neemt (CGVS A.(...), p. 15). Hoewel zowel u als A.(...) om medische stavingstukken werd gevraagd (CGVS, p. 16; CGVS A.(...), p. 16), bezorgden jullie deze tot op heden nog niet aan het CGVS. U noch uw broer bracht dan ook niet de minste aanwijzing aan van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten.”

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft als Palestijn uit Gaza, kan gelet op de voorliggende informatie niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofde worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

9. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 18 september 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker maakt verder niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het verkrijgen en/of het activeren van een AMKA, wat zal blijken uit punt 10. De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden.

Verzoeker toont niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

10. De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Zo stelde de bestreden beslissing pertinent vast:

“U en uw broer A.(...) leggen, hoewel jullie uitgezonderd een periode van drie maanden, steeds samen in Griekenland verbleven (CGVS, p. 8; CGVS A.(...), p. 6), tegenstrijdige verklaringen af over jullie verblijfplaatsen.

- U verklaarde dat u na aankomst in Griekenland op 12 augustus 2023 ongeveer vijfenveertig dagen in Mytilini, Lesbos verbleef, vervolgens van september 2023 tot april 2024 in Mires, Kreta, vervolgens een maand in Athene en vijf dagen in Thessaloniki, om vervolgens terug tot aan uw vertrek op 16 december 2024 in Kreta te verblijven. U verbleef hierbij opnieuw in dezelfde ruïne en aldus opnieuw in het dorp Miris (CGVS, p. 4, 5, 7; Verklaring DVZ, vraag 33). Uit informatie die toegevoegd werd aan uw administratieve dossier blijkt het dorp Mires op zo'n 50 kilometer van Heraklion te liggen. A.(...) daarentegen verklaarde dat hij na aankomst in Griekenland op 10 augustus 2023 vijfenveertig dagen in Mytilini verbleef en vervolgens enkel in Heraklion, Kreta verbleef tot jullie vertrek in december 2024 (CGVS A.(...), p. 5-6).

- Wat betreft de periode van drie maanden waarbij jullie niet op dezelfde plek woonden, u situeerde dit vanaf de vierde maand in 2024, stelde u dat jullie beiden in een andere regio van Athene verbleven (CGVS, p. 8-9). A.(...) daarentegen verklaarde hierover dat u gedurende die periode in het dorp Mires verbleef. Hij gaf aan dat u wel naar Thessaloniki ging om er uw paspoort af te halen, maar stelde dat u nooit naar Athene ging (CGVS A.(...), p. 6).

Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat jullie geen zicht bieden op jullie reële verblijfplaatsen in Griekenland. Bijgevolg maken jullie het voor het CGVS onmogelijk om een zicht te krijgen op jullie reële levensomstandigheden in Griekenland betreffende huisvesting, werkgelegenheid en taalonderwijs. Hierbij dient voorts aangestipt te worden dat ook hierover nog tegenstrijdige en of incoherente verklaringen konden worden vastgesteld.

- Wat betreft woonomstandigheden. U stelde dat u tijdens uw verblijf op Kreta enkel in het dorp Mires verbleef in een ruïne ofwel op straat. U huurde er ook legaal gedurende twintig dagen een gedeelde woning (CGVS, p. 6, 7, 19). Uit bovenstaande informatie blijkt dat het dorp Mires niet aan de zee ligt. A.(...) daarentegen verklaarde dat jullie de eerste twintig dagen op Kreta een gedeelde woning illegaal huurden, vervolgens drie dagen op straat bleven om dan in een kraakpand dichtbij de zee te trekken. Hij wist evenwel niets over de woning die u legaal had gehuurd (CGVS A.(...), p. 7, 8). Hierbij is het opvallend dat u aangaf dat u niets wist over immokantoren (CGVS, p. 19), terwijl A.(...) stelde dat niet enkel hij naar veel immokantoren ging, maar dat u dit ook deed (CGVS A.(...), p. 10, 11).

- Wat betreft werk. U verklaarde dat u een maand legaal werk had in Athene waarbij A.(...) diezelfde periode in een andere regio in Athene werkzaam was (CGVS, p. 9). A.(...) die stelde dat hij steeds in Heraklion verbleef (CGVS A.(...), p. 5), vernoemde dit werk niet.

- Wat betreft taalonderwijs. U stelde dat er geen taalonderwijs is voor volwassenen in Griekenland (CGVS, p. 21). Uit informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dit wel degelijk te bestaan.
- Wat betreft financiële steun. U verklaarde dat u enkel één keer van uw familie in Gaza 50 euro had ontvangen en dat u zelf uw vliegtuigticket naar België betaalde (CGVS, p. 3, 7). A.(...) daarentegen gaf aan dat hij maandelijks financiële steun ontving van een oom in Nederland. Hoewel hij aangaf dat u dit niet ontving omdat u werkte, stelde A.(...) dat jullie oom daarentegen wel de advocatenkosten betaalde voor uw verblijfsdocumenten alsook jullie vliegtuigticket, die hij overigens, ofschoon er naar gevraagd, niet neerlegde (CGVS A.(...), p. 3, 17, 19, 20).
- Hierbij kan overigens nog opgemerkt worden dat uit jullie verklaringen geenszins de intentie blijkt om een duurzaam verblijf in Griekenland uit te bouwen. U verklaarde dat u geen contact zocht met hulporganisaties, dat u geen taallessen volgde en dat u niet in Griekenland wilde blijven (CGVS, p. 19, 20, 21 en 22)."

De bestreden beslissing stelde tevens pertinent vast dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeker slachtoffer werd van gewelddadige incidenten in Griekenland omwille van de vele tegenstrijdige en incoherente verklaringen die werden vastgesteld tussen hem en zijn broer:

"U maakte niet aannemelijk dat u en uw broer A.(...) in de woning waar jullie verbleven het slachtoffer werden van Albanezen die jullie hier fysiek aanvielen (CGVS, p. 11).

- Hierboven werd reeds vastgesteld dat jullie tegenstrijdige verklaringen gaven over jullie verblijfplaatsen in Griekenland waardoor jullie geen reëel zicht gaven op jullie levensomstandigheden in Griekenland. De door jullie aangehaalde incidenten liggen bijgevolg in het verlengde van iets dat reeds niet aannemelijk werd gemaakt. Immers u situeerde deze incidenten in een ruïne in het dorp Mires (CGVS, p. 6, 7, 11), terwijl A.(...) deze incidenten situeerde in het kraakpand in Heraklion (CGVS, p. 5, 16).
- Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de bewering van A.(...) dat jullie hierbij ook door de politie die tussenbeide kwam geslagen werden (CGVS A.(...), p. 17).

U maakte niet aannemelijk dat u door onbekende Albanezen in augustus 2024 werd neergestoken (CGVS, p. 11).

- U noch uw broer vermeldde dit incident bij de DVZ (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 1-5; vragenlijst CGVS bij DVZ A.(...), vraag 1-5). Geconfronteerd hiermee, herhaalde u louter uw verklaringen die u op het CGVS aanhaalde (CGVS, p. 22). Dit is, gelet op de ernst van zo'n incident, geenszins voldoende verschooning van het niet vermelden van dit incident.
- U verklaarde op het CGVS dat u op 21 augustus 2024 wanneer u op de terugweg was van de bus naar de ruïne waar u verbleef, aangevallen werd door vier Albanezen. U werd door één van hen gestoken. U raakte ernstig gewond en bleef er een hele nacht liggen (CGVS, p. 11-12). Uw broer verklaarde dat hij u plots op de grond zag en dat als hij niet bij u zou zijn geweest u nu dood zou zijn. De door jullie voorgehouden ersnt van dit incident ligt niet in lijn met jullie andere verklaringen waaruit blijkt dat jullie 's ochtends gewoon jullie spullen gingen ophalen en vertrokken (CGVS A.(...), p. 7) en dat u drie maanden nodig had om beter te worden en te genezen (CGVS, p. 12).
- Het is voorts geenszins geloofwaardig dat u die wordt neergestoken en aldus ernstig gewond werd, gewoon vier dagen is gaan liggen tot de wond gesloten was (CGVS, p. 17). Te meer uw broer verklaarde dat de messteek onder uw hart was (CGVS A.(...), p. 7).

U maakte niet aannemelijk dat jullie een conflict hadden met een andere Palestijn genaamd S.(...)

- Bij de DVZ verklaarde u dat u op 22 september 2024 door een man genaamd A.(...) A.(...) werd neergestoken. Jullie woonden samen en jullie hadden een conflict over zijn drugsgebruik. U verbleef hierna nog zo'n drie maanden in Griekenland (Verklaring CGVS bij DVZ, vraag 3.5) Op het CGVS verklaarde u ook dat u aangevallen werd door een man genaamd A.(...) S.(...), maar voor het overige stoken uw verklaringen niet. Hij was u gevolgd naar de regio waar u op dat moment woonde en u had reeds problemen met hem sinds Gaza. Deze persoon had een zakmes waarmee hij u sloeg en bedreigde, maar u hij stak u er niet mee. U situeerde dit zo'n twintig dagen voor uw vertrek uit Griekenland (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met dat u bij DVZ had verklaard dat deze persoon u had neergestoken, herhaalde u louter dat hij u enkel geslagen had (CGVS, p. 22). Dit kan voorgaande duidelijke tegenstrijdigheid niet verschoenen.
- Wederom vermeldde uw broer dit niet bij de DVZ (verklaring CGVS bij DVZ A.(...)). Bij het CGVS stelde hij evenwel dat u neergestoken werd door een Palestijnse man genaamd D.(...) D.(...) A.(...) Hij verklaarde eerst dat u in uw hand werd gestoken om even later te stellen dat het uw arm was. Hij situeerde dit incident trouwens enkele dagen voor jullie vertrek uit Griekenland en stelde dat hij enkele dagen voor het incident ook door hen werd aangevallen, maar kon weglopen (CGVS A.(...), p. 7, 16-17).
- Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u nog bedreigingen van hem ontving of jullie een vrees voor hem koesteren bij een terugkeer naar Griekenland (CGVS, p. 10-11; CGVS A.(...), p. 7)

Ten vierde hebben jullie niet aannemelijk gemaakt dat jullie voor het politiegeweld waarvan jullie het slachtoffer werden geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn.

- Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u noch uw broer bij de DVZ melding maakte van geweld dat de politie tegen jullie gebruikte (verklaring CGVS bij DVZ; verklaring CGVS bij DVZ A.(...)).
- Wat betreft de verklaring van uw broer dat jullie in het opvangcentrum slecht behandeld werden door de politie (CGVS A.(...), p. 18), dus vooraleer jullie er u internationale bescherming werd verleend, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van jullie situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.
- U verklaarde dat jullie vaak gefouilleerd werden door de politie waarbij jullie vernederd en geslagen werden. Uzelf overkwam dit zo'n vijftien à zeventien keer (CGVS, p. 13-14). Uw broer stelde dat dit hem zo'n één keer per maand overkwam (CGVS A.(...), p. 18). U en uw broer legden vervolgens weinig coherente verklaringen af over welke stappen jullie hadden gezet om dit aan te kaarten. U stelde eerst dat u niet naar de Griekse autoriteiten was gestapt om dit politiegeweld aan te kaarten, maar u gaf tegelijkertijd evenwel aan dat u naar de gemeente was gegaan, maar u er slecht behandeld werd. U gaf er ook een brief af, maar hiermee werd niets gedaan (CGVS, p. 14). A.(...) daarentegen verklaarde dat u noch hij ooit ergens een klacht indienden voor dit politiegeweld (CGVS A.(...), p. 18). Hierbij dient aangestipt te worden dat hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet."

• Waar u verklaarde dat u voor uw problemen aan de borst in Griekenland geen hulp kreeg (CGVS, p. 15), blijkt dit niet uit uw verklaringen. Immers in het opvangcentrum werden er foto's genomen van uw borst en kreeg u medicatie. Na het verlaten van het opvangcentrum ging u naar een organisatie die u steeds een papier gaf waarmee u medicatie kon kopen (CGVS, p. 15-16). Dat u dit diende te betalen van uw eigen geld (CGVS, p. 15-16), is geen schending van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland.

- Uw broer verklaarde dat hij in Griekenland geen hulp had gezocht voor zijn gezondheidsklachten omdat u niet geholpen werd nadat u er werd neergestoken (CGVS A.(...), p. 16, 19). Deze verschoning voor zijn nalaten volstaat evenwel niet gezien er geen geloof gehecht kan worden aan deze incidenten."

Bovendien wees de bestreden beslissing er terecht op dat verzoeker over een netwerk en over voldoende zelfredzaamheid beschikt:

• U en uw tweelingbroer A.(...) hebben allebei een verblijfsstatuut in Griekenland. Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie er familie, vrienden en kennissen hadden (CGVS, p. 14 en 19; CGVS A.(...), p. 4 en 13). In Europa verblijven er voorts een aantal (verre) familieleden van jullie (CGVS, p. 7 en 8; CGVS A.(...), p. 4).

• Jullie hebben in Griekenland allebei gewerkt. Jullie werken in België ook en ook in Turkije werkten jullie (CGVS, p. 3. CGVS A.(...), p. 2 en 3).

- Jullie werden in het verleden, zoals hierboven reeds aangestipt, financieel gesteund door jullie familie."

Uit bovenstaande vaststellingen kan geen oprechte intentie blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland. Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

11. Hoewel de beschikbare informatie aldus getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden

beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

12. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van terughrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij in concreto aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

13. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of onvankelijk.

3. Met zijn aanvullende nota van 8 juni 2026 en het betoog ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 22 april 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. Verzoeker stelt ter terechtzitting dat hij niet alles kan filmen om bewijzen te leveren van de situatie in Griekenland. De Raad baseert zich echter op de beschikbare informatie die voorligt. De algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker in zijn aanvullende van 8 juni 2026 heeft aangebracht (in het bijzonder het RSA rapport van april 2026). Verzoekers betoog laat bijgevolg niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar de elementen van het verzoekschrift, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking.

3.4. In zoverre verzoeker in zijn aanvullende nota nog verwijst naar de recente rechtspraak van de Verenigde Kamers van de Raad, is een verwijzing naar rechtspraak van de Raad niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op de eigen merites te worden beoordeeld.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 15 april 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT	S. VAN CAMP
-----------------	-------------